

„TROSZCZĘ SIĘ O CIEBIE, BO DOBRE RELACJE NALEŻY PIELEGNOWAĆ.”

Opieka nad dzieckiem to jedno z podstawowych zadań każdego rodzica/opiekuna. To rola trudna i nieunikniona, bo nikt za Was nie wykona tej pracy.

PRAWIDŁOWA OPIEKA TO PRZEDE WSZYSTKIM:

- wzajemny szacunek,
- umożliwienie dziecku aktywności w każdej sferze życia, z uwzględnieniem jego potrzeb, etapu rozwoju i indywidualnych możliwości,
- akceptacja,
- poszanowanie praw dziecka,
- wspólne rozmowy,
- tworzenie warunków do wszechstronnego rozwoju,
- zaufanie
- wzajemne poznanie
- wspólne spędzanie wolnego czasu, z którego obie strony czerpią przyjemność,
- zrozumiałe zasady,
- dzielenie się przeżyciami,
- stawianie realnych wymagań itd.

Ważne!

Zarówno nadopiekuńczość, jak i zaniedbywanie są wadliwymi postawami rodzicielskimi.

Jaki rodzic jest nadopiekuńczy?

- Niezależnie od wieku, traktuje dziecko, jak kilkulatek, który nie jest w stanie sam funkcjonować.
- Chce, by dziecko zawsze z nim zostało, dlatego wychowuje je w przekonaniu, że świat jest zły i niebezpieczny.
- Wyręcza je w nawet najprostszych czynnościach.
- Pozbawia go wiary we własne siły i nie pozwala mu dorosnąć.
- Nadmiernie je kontroluje.
- Nie powierza mu żadnych obowiązków.
- Uważa, że dziecko jest jego własnością.
- Często wypowiada się za dziecko, nie dopuszczając go do głosu.
- Rozwiązuje wszystkie problemy dziecka.

Czego pozbawiasz dziecko, otaczając je nadmierną opieką?

- Samodzielności
- Umiejętności podejmowania decyzji
- Poczucia obowiązku
- Możliwości zdobywania nowych doświadczeń
- Umiejętności nawiązywania i podtrzymywania relacji z rówieśnikami
- Przyjmowania i dokonywania konstruktywnej krytyki
- Możliwości podejmowania wyzwań
- Wiary we własne możliwości

Jakie jest dziecko otoczone nadmierną opieką?

- Ma braki w zakresie rozwoju społecznego, a więc może być lękliwe, bezradne, nastawione egoistycznie, uległe.
- Może być nastawione buntowniczo, może podejmować zachowania ryzykowne.
- Może być zbyt pewne siebie, zarozumiałe, nie mieć umiejętności empatii, mieć zbyt wygórowane oczekiwania wobec innych.
- Jest uzależnione od rodziców.
- Może mieć braki w zakresie rozwoju intelektualnego, co nie da mu szansy osiągnięcia sukcesów.

Jaki jest rodzic zaniedbujący dziecko?

- Skupiony na własnych sprawach.
- Obojętny.
- Obarcza dziecko nadmierną ilością obowiązków.
- Nie zauważa potrzeb dziecka, ignoruje je.
- Nie wyznacza dziecku granic.
- Nie okazuje dziecku miłości oraz wsparcia.
- Mało czasu spędza w domu.
- Izoluje dziecko od otoczenia.
- Stosuje przemoc.
- Nie stawia żadnych wymagań.

Czego pozbawiasz dziecko zaniedbując je?

- Wspólnie spędzonego czasu
- Uwagi
- Miłości
- Dzieciństwa
- Empatii
- Właściwych relacji z otoczeniem.

Jakie jest dziecko zaniedbane?

- Nie potrafi nawiązać więzi uczuciowych.
- Czuje się odrzucone, osamotnione, szuka wsparcia u obcych, może nawiązywać niebezpieczne relacje.
- Nie potrafi zaufać dorosłym.
- Jest obarczane nadmierną ilością obowiązków.
- Bywa agresywne, kłótlive, nieposłuszne, nieufne, zagubione.
- Przejawia zachowania destrukcyjne.
- Ma niską samoocenę.
- Może wchodzić w konflikt z prawem.
- Podejmuje zachowania charakterystyczne dla osób dorosłych.
- Jest oziębłe uczuciowo, nie potrafi zaopiekować się sobą, w dorosłym życiu bliskimi.

Zastanów się, czy w swoim postępowaniu wobec dziecka przejawiasz którąś z wymienionych postaw? Jeśli tak – najwyższa , aby pora dokonać pozytywnych zmian. Możesz w tym dziele liczyć na wsparcie pracowników szkoły, którym bardzo zależy, aby uczniowie wyrastali w dobrym środowisku wychowawczym.

Material zebrala i opracowala

Urszula Ryza

Urszula Ryza